

MYSTERIET MILTON.

AV
Edgar Wallace.

Forts. fr. föreg. nr.

— Det gläder mig att ni inte säger det, herr överste. — Meister hade nu fått bukt med sina nervor och var lika förekommande som vanligt. Här var fara å färde, lodlig, förkrossande fara. Han näste vara kallblodig. — Om ni sade sagt det, skulle jag ha blivit ofantligt...

— Jag insisterar ju inte. Penarna komma någonstans ifrån, Meister. Jag är inte nyfiken. I bland hjälper ni inte edra klienter med pengar — ni tar deras näraste i er tjänst?

— Jag hjälper på ett eller annat sätt, medgav Meister.

Översten fixerade honom.

— Då en brottsling har en vacker syster, till exempel, finner ni lämpligt att låta henne arbeta åt er. Ni har ju en kvinnlig sekreterare, en miss Lenley?

— Ja.

— Hennes bror fick tre års straffarbete på grund av att han angavs för polisen — av er.

Meister ryckte på axlarna.

— Det var min plikt. Hur kändes det för dig när du såg honom i fängelset?

— För två år sedan, sade Walford med eftertryck, hade hon en förtäring, en flicka som sedan påträffades drunknad. — Han ystnade som om han väntade på svar. — Horde ni?

Maurice suckade och nickade.

— Ja, jag hörde. Det var en tragedi. Jag har aldrig i mitt liv blivit så uppskakad — aldrig. Det slår mig till och med att tänka på det.

— Flickan hette Gwenda Milton. Syster till Henry Arthur Milton — också känd under namnet Kameleonten.

Det låg en undermening bakom hans ord. Meister gav översten en underlig blick.

— Den mest beryktade brottsling vi haft att göra med — och den farligaste.

Advokaten fick två röda fläckar i sitt bleka ansikte.

— Men han blev aldrig tagen, herr överste — aldrig tagen! Nästan skrek han. Fastän polisen väste att han för genom Paris — visste det på minuten — gled han undan mellan deras fingrar. Alla klickliga polismän i England och Australien ha aldrig fått honom fast.

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

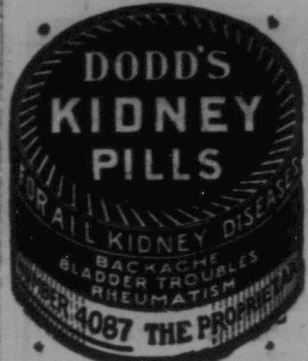
— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

De underbara medicinska ingredienser som återfinns i Gin Pills verka direkt på njurarna, rena urinen, hela och rensa de inflammerade delarna, stärker blodet och ger det ny kraft samt ger patienten fullständig bot för alla slag av njurlidande och blodsjukdomar. 50 cts. ask hos apotekarna.

— Han är här, jag har skickat efter er för att varna er.

— Varför varnar ni mig? frågade Meister. Jag har aldrig i livet sett honom, jag vet inte ens hur han ser ut, jag kände flickan som han drog omkring med — en amerikansk flicka. Hon var galen i honom. Var är hon? Där hon är, där är han.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

— Hota mig inte, rote Meister.

— Jag vet inte vad kvinnorna se hos er, Meister. Ni har mycket dåligt rykte.

Meisters läppar darrade.

— Lågn! Ännu mera lågn! Ni två en mans rykte i trasor, edra utskum! Det har varit flickor — naturligtvis. Vi äro vanliga män.

— Hon är i London. Här i huset just nu.

Meister spärrade upp ögonen.

— Här? Det skulle Kameleonten aldrig våga. — Sedan sade han plötsligt i häftig ton: Om ni vet att han är i London, varför tar ni honom inte då? Karlen är vansinnig. Vad är er uppgift? Att beskydda folk — att beskydda mig. Kan ni inte komma i tal med honom? Kan ni inte säga honom att jag inte vet något om hans syster, att jag tog hand om henne och var som en far för henne? Wembury, ni vet ju att jag inte hade något att göra med den där flickans död?

Han vände sig till Alan.

— Det vet jag ingenting om, sade denne kallt. Det enda jag vet är att om det händer Mary Lenley något, skall jag...

niskor. Vi äro inga helgon. Kameleonten! — Han smög tvungen. — Pytt! Någon har drivit med er. Tror ni inte att jag skulle ha hört det? Inte en fågel kvittrar i Deptford utan att jag hör det. Vem har sett honom?

— Jag har varnat er, Meister, sade Walford allvarligt och ringde. Hädanefter kommer ert hus att vara under observation. Låt sätta galler för edra fönster släpp inte in någon efter mörkrets inbrott och lämna inte huset nattetid utan poliseskort.

Nu kom inspektör Bliss in.

— Hör på, Bliss, jag tror att mr. Meister behöver tas om hand litet. Jag anförtror honom åt er. Vaka över honom som en far.

Detektivens svarta ögon fixerade advokaten, då denne reste sig.

— Den dag ni tar honom fast skänker jag tusen pund till Polisens barnhem, sade Meister.

— Vi äro inte i så stort behov av pengar. Ja, nu är visst alltting sagt. Det tillkommer mig inte att döma någon människa. Det är ett farligt spel ni spelar. Ert yrke ger er en förmånlig ställning i jämförelse med andra tjuvgommare...

Det var det ord Meister hatade mer än alla andra.

— Tjuvgommare! Ni förstår visst inte vad ni säger.

— Jo, det gör jag visst. Adjo. Meister glattade sin hatt med armen då han gick mot dörren.

— Det där yttrandet kommer ni att få ångra överste. Jag för min del tar mig inte så hårt av er förhastade dom. — Han såg på sitt ur. — Fem minuter i ett...

Han hade lämnat sin promenadskäpp efter sig. Bliss tog den. Kryckan satt lös, och med ett ryck drog han ut en lång stäklänga.

— Er stillet, mr. Meister... ni tycker ta vara på er själv, ganska bra, sade han med ett cyniskt skrätt.

Meister gav honom en isken blick, då han lämnade rummet.

Han gick nedåt korridorerna och ner på gården som en dröm. Det var inte möjligt! Kameleonten i London! Alla dessa historier som han hänt voro sanna. Ett förfärligt mirakel hade inträffat. Henry Arthur Milton var här i denna stora stad, den här mannen eller den där kunde vara han — Han fixerade alla ansikten han mötte mellan Scotland Yard och trottoaren, bredvid vilken hans bil stod.

Forts. i nästa nr.

Onödigt besvär.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...

— Ingen orsak, hr. kapellmästare, inföll sångaren smickrad.

— Men ni har ju icke låtit mig tala till punkt, fortsatte komponisten. Jag menade, att ni gör er så mycket besvär med noter, som icke stå i partituret.

— Jag beklagar uppriktigt, sade komponisten Karl Maria v. Weber vid en repetition till en operasångare, som hade en roll i hans "Oberon", att ni gör er så mycket besvär...